

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia czwartek, 11 września 2025 r.

Poz. 3313

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.146.2025 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 28 sierpnia 2025 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.), **stwierdzam nieważność § 2** uchwały Nr XIX/139/2025 Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 23 lipca 2025 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za korzystanie przez przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Miejska Lidzbark Warmiński.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Lidzbarku Warmińskim, działając na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 4 i art. 8 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 16 ust. 4 i ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 285), podjęła uchwałę w sprawie ustalenia stawek opłat za korzystanie przez przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Miejska Lidzbark Warmiński.

Uchwała została przedłożona organowi nadzoru w dniu 29 lipca 2025 r.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała w zakresie wskazanym w sentencji przedmiotowego rozstrzygnięcia nadzorczego podjęta została z rażącym naruszeniem prawa.

Stosownie do treści art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad.

Z powyższego wynika, że na ww. podstawie, organ uchwałodawczy gminy jest uprawniony jedynie do określania stawki opłaty za korzystanie z przystanków.

Natomiast Rada Miejska w Lidzbarku Warmiński w treści § 2 uchwały wykroczyła poza ww. delegację wynikającą z art. 16 ust. 4 ww. ustawy. W § 2 uchwały Rada Miejska postanowiła bowiem, iż: „ 1. Opłata pobierana jest za każde zatrzymanie środka transportu na przystanku o którym mowa w § 1., 2. Ilość zatrzymań na przystanku ustalana jest na podstawie przedstawionego przez przewoźnika rozkładu jazdy., 3. Opłata miesięczna stanowi iloczyn zatrzymań w ciągu miesiąca oraz stawki opłaty jednostkowej za zatrzymanie na przystanku, określonej w § 3.”

Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia z 13 października 2021 r. sygn. akt: IGSK 418/21, norma prawna wykreowana na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, w drodze uchwały gminy, jest normą o charakterze ogólnym, abstrakcyjnym i powszechnym na terenie gminy, nie jest to norma indywidualna rozstrzygająca pewną kwestię (wysokość stawki opłaty za zatrzymanie na przystanku komunikacyjnym) w stosunku do konkretnych adresatów, z góry oznaczonych. Uchwała podejmowana na jej podstawie stanowi zatem akt prawa miejscowego.

Konstytucja RP w art. 7 oraz art. 94 w zakresie stanowienia aktów prawa miejscowego nakłada na organy władzy publicznej obowiązek działania w granicach i na podstawie prawa. Podejmując akt prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący gminy (miasta) powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny między tym aktem a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, zaś normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Wobec tego każde działanie organu władzy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazane jest zatem dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Działanie z przekroczeniem delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa.

Rada Miejska w Lidzbarku Warmińskim regulując w § 2 uchwały materię inną niż stawki opłat za korzystanie przez przewoźnika z przystanku komunikacyjnego przy ul. Kolejowej w Lidzbarku Warmińskim, wykroczyła poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. W ocenie organu nadzoru, określając opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych rada ma obowiązek ściśle trzymać się ram wyznaczonych przez ustawę i nie może decydować o szczegółowym przebiegu procedury dotyczącej naliczania i pobierania przedmiotowych opłat. Powołana materia, należy do sfery wykonawczej i nie mieści się w zakresie ustalenia przedmiotowych opłat. Obowiązki te - do podania określonych danych oraz wykonania wskazanych czynności - mogą zostać uregulowane jedynie w umowie i nie mogą być wprowadzone do przedmiotowej uchwały.

W związku z tym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski